

דער שיר השירים פֿון מענדל פומשטאָק

פֿון רות וויסע, פֿון לױסי דאָוידאָױטש, פֿון חיים רפֿאל, פֿון
דניאל בעל.

נו-זשע, קום-זשע, איך און דו,
ווען דער אָױנט שטייט אויף קעגן דעם הימל
ווי אַ ליימענער גולם אויף תשעה-באב

לאַמיר גיין זיך
דורך געסעלעך וואָס דרייען זיך
ווי די באַרד פֿון דעם רבֿ

אוי, באַשע, פֿרעג נישט קיין קשיא,
אַ דאגה דיר

אויף דער וואַנט פֿון דעם פֿשרן רעסטאָראַן
הענגט אַ שמוציקער בעטגעװאַנט
און וואַנצן טאַנצן קאַראַהאַד

אין צימער וווּ די ווייבער זענען
רעדט מען פֿון קאַרל מאַרקס און לענין

איך ווער אַלט ... איך ווער אַלט ...
אין דער פּופיק ווערט מיר קאַלט

זאַל איך אויסקעמען די האַר, מעג איך אויפֿעסן אַ פֿלױם?

איך וועל קאַטשעווען די הויזן
און שפּאַצירן בײַ דעם ים,

איך וועל הערן די ים-מוידן
זינגען חד-גדיא

איך וועל זיי ענטפֿערן
ברוך-הבא.